

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5365

гр. София, 29.08.2018 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 66
състав, в закрито заседание на 29.08.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

като разгледа дело номер **12004** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

С решение № 472 от 12.07.2018г. по настоящото дело, предвид изхода на делото, съдът е осъдил Министерство на външните работи да заплати на Г. Д. Д. разноски по делото в размер на 1125 лв., от които 1 115 лв., представляващи адвокатско възнаграждение и 10 лв. заплатена държавна такса. В касационна жалба по делото срещу решението, ответника е направил оплакване и срещу размера на разноските, които МВнР е осъдено да заплати на ищеца в размера над 700 лв.

С разпореждане на председателя на пето отделение на ВАС от 14.08.2018г., делото е върнато за произнасяне по молбата на МВнР, съдържаща се в касационната жалба, за изменение на решението, в частта за разноските, по чл.248 от ГПК.

Жалбоподателят по делото - Г. Д. Д., е уведомен за направеното искане за изменение на решението в частта за разноските с предоставен му препис от касационната жалба. С отговор от 09.08.2018г., Д. е изразил становище за неоснователност на направеното искане. Посочил е, че твърдението, че присъдените разноски не са съобразени с разпоредбата на чл. 78, ал.1 от ГПК във вр. с чл. 144 АПК са неверни, тъй като в открито съдебно заседание, съгласно чл. 214 от ГПК било направено изрично искане за изменение размера на иска до 11289,72 вместо първоначалния предявен размер от 13611, 53лева. Поради горното жалбоподателят счита, че постановеното решение в частта за разноските е правилно.

Искането за изменение на решението в частта му за разноските е направено в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК и допустимо. Разгледано по същество е неоснователно.

Предвид изхода на спора, с решение № 4772 от 12.07.2018г. ответникът по делото Министерство на външните работи, е осъден да заплати на Г. Д. Д. сума в размер на 1125 лв., разноски по делото, от които 1115 лв. за адвокатско възнаграждение и 10 лв. за държавна такса.

Установено е по безспорен и несъмнен начин в съдебната практика, че когато по

делото е имало открити съдебни заседания и страната, която прави възражение за прекомерност, е била редовно призовавана за тях, тя следва да заяви искането си по чл. 78, ал. 5 ГПК срещу направеното искане за разноски до приключване на устните състезания в съответната инстанция. След този момент възражението за прекомерност е преклудирано, т. е. то не може да бъде заявено, а бъде ли заявено, следва да се остави без разглеждане. В конкретния случай, възражение от ответника за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение в заседанието на 24.04.2018г. и в заседанието на 19.06.2018г..

В жалбата, отправена до ВАС, с която е поискано и изменение на решението в частта по разноските, се твърди, че в решение № 4772 от 12.07.2018г., при определяне на размера на разноските за адвокатско възнаграждение съдът не е съобразил уважената част на иска. В тази връзка съдът намира следното: Видно от представените по делото доказателства, е договорено адвокатско възнаграждение в размер на 1115лв. В договора за правна защита и съдействие е посочено, че възнаграждението е заплатено в брой, като в този случай вписването за направеното плащане в договора е достатъчно за доказване на плащането и разноските и има характера на разписка. Съдът е обосновал в решението си отхвърлянето на възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение с правната и фактическа сложност на спора, при което е приел, че договореното възнаграждение не е прекомерно. В тази връзка следва да се допълни, че не се касае за неоеценяем иск, а за такъв с материален интерес, при който размера на възнаграждението е обусловен от материалния интерес по делото/цената на предявения иск. В съдебното заседание на 24.04.2018г. съдът е допуснал намаляването на предявения размер на иска от 13 611,53 лева на 11 289,72 лева, а с решението по делото жалбата е уважена изцяло. Съгласно чл. 8 ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималния размер на адвокатското възнаграждение при интерес от 10 000 до 100 000 лв. – е 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. Определено по този ред минималното адвокатско възнаграждение в конкретния случай би следвало да възлиза на 868,69 лв. без ДДС. Договореното и платено от жалбоподателя адвокатско възнаграждение не надхвърля съществено този минимум, като е съответен е на фактическата и правна сложност на делото и на действията на процесуалния представител на ищеца в него, изразили се в активно участие в 3 съдебни заседания, формулирани становища и искания в производството..

Предвид изложеното и на основание чл. 248 от ГПК, вр. с чл.144 АПК, Административен съд – София - град, I отделение, 66-и състав

О П Р Е Д Е Л И:

Оставя без уважение искането на Министерство на външните работи, включено в касационната жалба срещу решение № 472 от 12.07.2018г. по адм.дело № 12 004/2017г. на АССГ, за изменение на решението в частта за разноските в размера над 700 лв.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: